

Perspectiva maturității

Sfîrșit de stagiu : scrutări critice ale eforturilor și rezultatelor artistice recoltate peste an de teatru : comentarii, dezbatere, colovii — bilanțuri. În sferile de mai restrinsă activitate ale colectivelor luate în parte ; în perimetre de acțiune și de radiație mai larg cuprinzătoare — cum au fost de pildă Plenara recentă a Comitetului de cultură și educație socialistă al municipiului București, și demonstrațiile mai mult sau mai puțin competitive ale „săptămînilor“ sau festivalurilor din Pitești, Arad, Timișoara, Piatra Neamț, Satu Mare, Bacău etc. Inițiate anul acesta mai din abundență și cu un spirit de emulație mai viu decât în alți ani, toate au fost însoțite ori urmate de „mese rotunde“, de schimburi de opinii (și de experiențe), de întlniri ale oamenilor de teatru între ei sau ale oamenilor de teatru cu expoziții ai marelui public... Toate, chiar dacă severe în aprecieri, în orice caz refuzindu-se cu legitimitatea unui vădit simț al măsurii, de la judecăți gratuite și false satisfacții, s-au arătat stăpînite totuși de o nu mai puțin intemeiată convingere în trăinicia valoroaselor cuceriri cu care arta noastră scenică se mindrește, în capacitatea creatoare nealăturată și mai ales în setea de a crea — mai bine, mai mult, mai eficace — a celor închinăți artei și misiunii teatrului nostru.

La capătul acestei stagiu, constiințele artistice sunt cu deosebire marcate de fiorul unei responsabilități sporite. Angajate în contextul de viață și de elan ziditor al întregului popor, inițiativele scriitorilor dramati și ale artiștilor scenei sunt, deopotrivă cu avintul tuturor oamenilor muncii, insuflate și direcționate de iminență Conferinței Naționale a P.C.R., de însemnatatea istorică a deciziilor pe care partidul le va lua cu acel prilej pentru înaintarea țării și a poporului pe drumul progresului, pe drumul construcției continue a omului și a omeniei sociale. În climatul de entuziasm unanim, de întreceri sociale, vast răspândite pe tot întinsul țării, pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor planului cincinal, sfîrșitul de stagiu este resimțit nu atât din perspectiva faptelor consumate, cit mai degrabă din perspectiva maturității și exigențelor, a cumpănilor lucide și a combativității revoluționare care — în toate domeniile de viață și de construcție, și cu atât mai vîrstă în domeniul acesta al construcției umane, care este teatru — stau la baza insuflărilor decizii și demersuri ce întimpină lucrările Conferinței partidului, și care, a doua zi după Conferință, înarmate cu măsurile și căile deschise de Conferință, vor privi spre momentul sărbătoareștei aniversări a unui sfert de veac de la intemeierea Republicii noastre. Neajunsurile, întîrzierile, semnele de vlăguire ori de comoditate rutinieră sau conformistă, ori alte felurite obstacole de altă natură — constatațe în așezarea repertoziilor, în scrierea sau în judecarea și promovarea scrierilor noastre dramatice, în concepția și montarea și în felul montării spectacolelor, în relațiile dintre teatre și spectatori etc. — pot deștepta, firește, ceea ce se numește rațiunea polemică în rîndul creatorilor însăși, în primul rînd. Această rațiune polemică nu se vede însă justificată în sine. Ea nu are sănsele unei rodnicii decât organic angrenată în rațiunea propulsivă, constructivă, permanent deschisă imbu-națărilor și înnoirii, care animă și caracterizează viața și realitățile noastre, în plină și continuă dezvoltare, problemele construcției și constiințelor noastre.

Sub semnul acesta, al perfecționării continue, și într-un ritm tot mai intens, a vieții noastre sociale, sfîrșitul de stagiu se îngemănează cu pregătirea viitoarei stagiu. Aceasta se vrea — și nu e nici un motiv de indoială că poate fi — o stagiu reprezentativă a înaltului stadiu de cultură și de expresie artistică atins, și tînărind a fi depășit, de scrierul nostru dramatic și de arta noastră teatrală în acest al 25-lea an de muncă, de zidire, de visare, de gîndire și simțire revoluționară, comunistă, al Republicii noastre Socialiste.